

የአርባኛው ቁጥር ስውር ታሪክ - ሠላሳ ሁለት

ሕዝቅኤል ቁጥር አሥራ ሦስት

Jeff Pippenger

2026-10-02

በሕዝቅኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው የማስጠንቀቂያ መልእክት “የከበባው ምልክት” ነው። ከበባው በተጀመረ ጊዜ የሕዝቅኤል ሚስት ሞተች፤ ሕዝቅኤልም ስለ ሞቷ እንዳያለቅስ ታዘዘ። ሞቷም፤ ከእርሱ ያልተገለጠ ለቅሶ ጋር ተያይዞ፤ ከበባውንና የኢየሩሳሌም ቀርቦ የነበረውን ጥፋት ያመለክት ነበር። ድርጊቱና የእርሷ ሞት የማስጠንቀቂያ ምልክትን ይወክላሉ፤ ይህም ኢየሱስ “የጥፋት ርኩሳት” ብሎ ያቀረበውን ወደፊት የሚቆም የማስጠንቀቂያ ምልክት ይመስላል።

እንግዲህ በዳንኤል ነቢይ የተነገረውን የጥፋት ርኩሳት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ በምታዩ ጊዜ፤ (የሚያነብ ያስተውል)። ማቴዎስ 24፡15።

የሮማውያን የጦር አርማዎች በቤተ መቅደሱ ቅጥር ውስጥ በተተከሉ ጊዜ፤ በኢየሩሳሌም ያሉ ክርስቲያኖች ከከተማይቱ ሊሸሹ ነበር። የኢየሩሳሌም ጥፋት ምልክት የሆኑት ሁለቱ ምስክሮች፤ ከከበባው በፊት ‘ምልክቱን’ አስቀድሞ ማስተዋል እንዴት ጽኑ እንደሆነ ያጎላሉ፤ መንፈሳዊ መገለጥም እነዚያ ሁለቱ ምስክሮች “የበለጠ ቀጥተኛ ተፈጻሚነታቸውን” በኋለኛው ዘመን እንደሚያገኙ ይለያል። እህት ዋይት፤ ከሕዝቅኤልና ከዮሐንስ በቤተ መቅደስ ራእይ ውስጥ መሆን ጋር በተያያዘ ስለ ክርስቶስ ስለ ኢየሩሳሌም ጥፋት የሰጠው ማስጠንቀቂያ ሲናገሩ፤ እንዲህ ሲል ጻፉ፡-

“እነዚህ ትንቢቶች በኢየሩሳሌም ጥፋት ጊዜ ከፊል ፍጻሜ ቢቀበሉም፤ ይበልጥ ቀጥተኛ ተፈጻሚነታቸው ለመጨረሻዎቹ ዘመናት ነው።”

“እኛ በታላላቅና በክቡር ክስተቶች መድረክ ደፍ ላይ ቆመናል። ትንቢት ፈጥኖ እየተፈጸመ ነው። ጌታ በደጅ ላይ ነው። በቅርቡ በፊታችን ለሕያዋን ሁሉ እጅግ የሚያስተኩር ዘመን ሊከፈት ነው። ያለፉት ክርክሮች እንደገና ይነሣሉ፤ አዳዲስ ክርክሮችም ይነሣሉ። በዓለማችን ውስጥ ሊተወኑ ያሉት ትዕይንቶች እስካሁን እንኳ በሕልም አልታዩም።” Testimonies, volume 5, 753.

በአራተኛው ምዕራፍ ሕዝቅኤል “የከበባውን ምልክት” የሚያጎላ ምሳሌ በተግባር እንዲያሳይ ተመርቶ ነበር። ሕዝቅኤል በመጽሐፉ ውስጥ ወንድሞቹ ለማየት ያልፈቀዱትን ምሳሌ በተግባር አምስት ጊዜ አሳየ። ሕዝቅኤል ለወንድሞቹ አምስት ጊዜ ተናገረ፤ እነርሱም ለመስማት እምቢ አሉ። በተግባር ያሳያቸው ምሳሌዎቹና መልእክቶቹ፤ ከምሳሌዎቹና ከቃላቱ ጋር የተያያዘውን የ“እውቀት” ጭማሪ ለመቀበል ፈቃደኞች ያልሆኑ አምስት እጥፍ የሞቾች ደናግል ክፍል ያመለክታሉ። እነዚያ ቃላትና ምሳሌዎች ከኢየሩሳሌም ጥፋት ጋር በቀጥታ የተያያዙ ነበሩ፤ ይህም “ለመጨረሻዎቹ ቀኖች የበለጠ ቀጥተኛ ተግባራዊነት” አለው።

አንተም፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ሰሌዳ አንሥተህ በፊትህ አኑረው፤ በላዩም ከተማይቱን፤ እርሷም ኢየሩሳሌምን፤ ሳልበት፤ በእርስዋም ላይ ከበባ አድርግ፤ ምሽግም ሥራባት፤ አፈርም ድልድል በእርስዋ ላይ አኑር፤ ሰፈርንም በእርስዋ ላይ አቁም፤ የመፍረሻ አውራጃዎችንም በዙሪያዋ አቁም። ደግሞም የብረት ምጣድ ውሰድልህ፤ በአንተና በከተማይቱም መካከል እንደ ብረት ቅጥር አድርገህ አኑረው፤ ፊትህንም በእርስዋ ላይ አቅና፤ እርስዋም ትከበባለች፤ አንተም ከበባ ታደርግባታለህ። ይህም ለእስራኤል ቤት ምልክት ይሆናል።

በግራህም ጎን ተኛ፣ የእስራኤልንም ቤት ኃጢአት በእርሱ ላይ አኑር፤ በእርሱ ላይ የምትተኛባቸውን ቀኖች ቊጥር መጠን ኃጢአታቸውን ትሸከማለህ። እኔም የኃጢአታቸውን ዓመታት እንደ ቀኖች ቊጥር በአንተ ላይ አኑራለሁ፤ ሦስት መቶ ዘጠና ቀን፤ እንዲሁም የእስራኤልን ቤት ኃጢአት ትሸከማለህ። እነዚህንም በፈጸምህ ጊዜ፣ እንደ ገና በቀኝህ ጎን ተኛ፤ አንተም የይሁዳን ቤት ኃጢአት አርባ ቀን ትሸከማለህ፤ ቀንን በዓመት ፋንታ ሰጥቼሃለሁ። ፊትህንም ወደ ኢየሩሳሌም ከበባ አቅንተህ፤ ክንድህም የተገለጠ ይሁን፤ በእርስዎም ላይ ትንቢት ተናገር። እነሆም፣ እኔ በአንተ ላይ ገመዶችን አኖራለሁ፤ የከበባህን ቀኖች እስክትፈጽም ድረስ ከአንዱ ጎን ወደ ሌላው ጎን አትመለስም። ሕዝቅኤል 4፡1-8።

ምልክት

“ምልክት” የሚለው ቃል በሕዝቅኤል መጽሐፍ ውስጥ ዘጠኝ ጊዜ ተጠቅሷል። በአራተኛው ምዕራፍ፣ የኢየሩሳሌም ከበባ ለእስራኤል ቤት “ምልክት” ነው። በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ፣ ሕዝቅኤል ደግሞ የኢየሩሳሌምን ከበባና ጥፋት የሚያመለክት “ምልክት” ሆኖ ተገልጧል።

የሰው ልጅ ሆይ፣ ዓይኖች እያሉአቸው የማያዩ፣ ጆሮዎች እያሉአቸው የማይሰሙ በዓመፀኛ ቤት መካከል ትኖራለህ፤ ምክንያቱም እነርሱ ዓመፀኛ ቤት ናቸው። እንግዲህ አንተ የሰው ልጅ ሆይ፣ ለስደት የሚያስፈልግህን ዕቃ አዘጋጅልህ፤ በቀንም በዓይናቸው ፊት ተሰደድ፤ ከስፍራህም ወደ ሌላ ስፍራ በዓይናቸው ፊት ተዛወር፤ ምናልባት ምንም እንኳን ዓመፀኛ ቤት ቢሆኑ ያስተውሉ ይሆናል። ከዚያም ለስደት የሚሆን ዕቃህን በቀን በዓይናቸው ፊት አውጣ፤ አንተም ወደ ምርኮ እንደሚወጡ ሰዎች በማታ ጊዜ በዓይናቸው ፊት ውጣ። በዓይናቸው ፊት ግድግዳውን ቆፍረህ በዚያ አውጣ። በዓይናቸው ፊት በትከሻህ ላይ ተሸክመህ በድቅድቅ ማለዳ አውጣው፤ ምድሪቱንም እንዳታይ ፊትህን ሸፍን፤ እኔ ለእስራኤል ቤት ምልክት አድርጌሃለሁና። ሕዝቅኤል 12፡2-6።

ዓመፀኛው ቤት በተግባር የተገለጠውን ምሳሌ ባየ ጊዜ ትርጉሙን አላወቀምና፣ ሕዝቅኤልን እንዲያብራራላቸው ጠየቁት።

የሰው ልጅ ሆይ፣ የዓመፀኛው ቤት የእስራኤል ቤት፡- “ምን ታደርጋለህ?” ብሎ አላለህምን? እነርሱን፡- “እንዲህ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ይህ ሽክም በኢየሩሳሌም ላለው አለቃና በመካከላቸው ላለው ለእስራኤል ቤት ሁሉ ይመለከታል።” በላቸው፡- “እኔ ምልክታችሁ ነኝ፤ እኔ እንዳደረግሁ እንዲሁ ለእነርሱ ይደረግባቸዋል፤ ይፈልሳሉ፤ ወደ ምርኮም ይሄዳሉ።” ሕዝቅኤል 12፡9-11።

የኢየሩሳሌም ከበባ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ምልክት ነው።

“እያንዳንዱ ከጥንታዊ ነቢያት ለራሳቸው ዘመን ከተናገሩት ይልቅ ለዘመናችን ይበልጥ ተናገሩ፤ ስለዚህም ትንቢታቸው ለእኛ በብርቱ ኃይል ይቆማል። ‘ይህም ሁሉ ለእነርሱ ምሳሌ እንዲሆን ደረሰባቸው፤ ለዓለምም ፍጻሜ በደረሰብን በእኛ ማስጠንቀቂያ እንዲሆን ተጽፎአል።’ 1 ቆሮንቶስ 10፡11። ‘ለራሳቸው እንጂ ለእኛ እንደሚያገለግሉ ተገለጠላቸው፤ እነዚህም ነገሮች ከሰማይ በተላከው በመንፈስ ቅዱስ በወንጌል ሰባኪዎች አሁን ለእናንተ ተነግረዋል፤ መላእክትም ወደ እነዚህ ነገሮች ለማየት ይመኛሉ።’ 1 ጴጥሮስ 1፡12።...”

“መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ የመጨረሻ ትውልድ ሀብቶቹን ሰብስቦ አከማችቶ በአንድነት አስኖአቸዋል። በብሉይ ኪዳን ታሪክ ውስጥ ያሉ ታላላቅ ክስተቶችና ከባድ መለኮታዊ ጉዳዮች ሁሉ በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተደግመዋል፤ እየተደገሙም ናቸው።” Selected Messages, book 3, 338, 339.

በዚሁ ቀን

ሕዝቅኤል በ'የኢየሩሳሌም ከበባና ጥፋት' የተወከለው በተግባር ምሳሌ ውስጥ ለዘመኑ ፍጻሜ የሚኖሩ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ምልክት ነው።

ደግሞም በዘጠነኛው ዓመት፡ በአሥረኛው ወር፡ በወሩም በአሥረኛው ቀን፡ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፡ የቀኑን ስም፡ የዚህን ቀን በዚሁ ቀን ጻፍ፤ የባቢሎን ንጉሥ በዚሁ ቀን በኢየሩሳሌም ላይ ተሰለፈ።

ለዓመፀኛውም ቤት ምሳሌ ተናገር፡ እንዲህም በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ድስትን አኑር፡ አኑራትም፡ ውኃም በውስጡ አፍስስ፤ ቊራጮቿን በውስጡ ሰብስብ፡ ጥሩ ቊራጭ ሁሉን፡ ጭኑንና ትከሻውን፤ በተመረጡ አጥንቶችም ሙላት። ከመንጋው ምርጡን ውሰድ፡ ከሥርዋም አጥንቶቹን አቃጥል፤ አብዝተህም አፍላት፡ አጥንቶቹም በውስጡ ይቀቀሉ። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ለደም ከተማ ወዮላት፡ ለዚያች ድስት ግማቴዋ በውስጡ ላለባት፡ ግማቴዋም ከእርስዋ ላልወጣ፤ ቊራጭ በቊራጭ አውጣት፤ ዕጣ አይውደቅባት። ደሟ በመካከልዋ ነውና፤ በቋጥኝ ጫፍ ላይ አኖረችው፤ በትቢያ እንዲሸፈን በምድር ላይ አላፈሰሰችውም፤ ቊራጭ እንዲነሣ በቀልንም እንዲፈጽም፤ እንዳይሸፈንም ደሟን በቋጥኝ ጫፍ ላይ አኑፊአለሁ።

ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ለደም የተሞላችው ከተማ ወዮላት! እኔም ለእሳት የሚሆነውን ክምር እጅግ አበዛለሁ። እንጨት አክምሩ፡ እሳቱንም አንዱዱ፡ ሥጋውንም አብስሉ፡ መልካም ቅመምም ጨምሩበት፡ አጥንቶቹም ይቃጠሉ። ከዚያም ናሱ እንዲቀድድና እንዲነድድ፡ ርኩሰቷም በውስጡ እንዲቀልጥ፡ ጭቃምም እንዲጠፋ፡ ባዶውን በፍምዋ ላይ አኑሩት። በሐሰትዋ ራሷን አድክማለች፡ ብዙ ጭቃምም ከእርስዋ አልወጣም፤ ጭቃዋ በእሳት ውስጥ ይሆናል። በርኩሰትሽ ውስጥ ጸያፍነት አለ፤ እኔ አንጽኜሽ ሳለሁ አልነጻሽምና፡ ቊራጭን በአንቺ ላይ እስካሳርፍ ድረስ ከርኩሰትሽ ዳግመኛ አትነጻም። እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ፤ ይሆናልም፡ እኔም አደርገዋለሁ፤ ወደ ኋላም አልመለስም፡ አልራራም፡ አልጸጸትምም፤ እንደ መንገድሽና እንደ ሥራሽ ይፈርዱብኛል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

እንዲሁም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፡ እነሆ፡ የዓይኖችህን ውድ ነገር በአንድ ድንገተኛ መቅሠፍት ከአንተ እወስዳለሁ፤ ነገር ግን አታልቅስ፡ አትለቅስም፡ እንባህም አይፈስስ። በልብህ ተቆጠብ፤ ለሞተውም ሐዘን አታድርግ፤ መጠምጠሚያህንም በራስህ ላይ እሰር፡ ጫማህንም በእግርህ አድርግ፡ ከንፈሮችህንም አትሸፍን፡ የሰዎችንም እንጀራ አትብላ። እኔም ጠዋት ለሕዝቡ ተናገርሁ፤ በማታም ሚስቴ ሞተች፤ በማግስቱም እንደ ታዘዝሁት አደረግሁ። ሕዝቡም እንዲህ አሉኝ፤ አንተ ይህን እያደረግህ እነዚህ ነገሮች ለእኛ ምን እንደሚሆኑ አትነግረንምን?

ከዚያም እኔ መለስሁላቸው፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለኝ፤ ለእስራኤል ቤት ተናገር፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፡ መቅደሴን፡ የኃይላችሁን ክብር፡ የዓይኖቻችሁን መሻት፡ ነፍሳችሁም የምትራራለትን አረክሳለሁ፤ የተዋችኋቸውም ወንዶች ልጆቻችሁና ሴቶች ልጆቻችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ። እናንተም እኔ እንዳደረግሁ ታደርጋላችሁ፤ ከንፈሮቻችሁን አትሸፍኑም፡ የሰዎችንም እንጀራ አትበሉም። ጥምጣማችሁም በራሶቻችሁ ላይ ይሆናል፡ ጫማችሁም በእግሮቻችሁ ላይ ይሆናል፤ አታለቅሱም ወይም አታነቡም፤ ነገር ግን ስለ በደላችሁ ትበሰብሳላችሁ፡ እርስ በርሳችሁም ታቃስታላችሁ። እንዲሁም ሕዝቅኤል ለእናንተ ምልክት ይሆናል፤ እርሱ እንዳደረገው ሁሉ እናንተ ታደርጋላችሁ፤ ይህም በመጣ ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ሕዝቅኤል 24፡1-24።

ሕዝቅኤል የኢየሩሳሌምን የመጀመሪያ ከበባና የመጨረሻ ጥፋት እንዲሁም ከዚያ በኋላ የላኦዴቅያ የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን አባላት ምርኮኝነትን የሚለይ ምልክት ነው።

"ክርስቶስ ከደብረ ዘይት ጫፍ በታች ሲመለከት፤ ይህን ያለ ሁኔታ በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እየኖረ አየ። እነዚህ ማስጠንቀቂያዎች ታላቅ ብርሃን የተቀበሉትን የኢየሩሳሌም ሕዝብ ፈለግ እየተከተሉ

ላሉ ሁሉ ይደርሳሉ። ይህ ሕዝብ ለእኛ እንደ ማስጠንቀቂያ ተቀምጦአል። በዚህ ዘመናችን የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያዎች በመናቅ ሰዎች የኢየሩሳሌምን ኃጢአት እየደገሙ ናቸው። ጌታ የሰው ወኪል የማያየውንና ማየት የማይፈልገውን—በባትል ክሪክ ያሉትን ሁሉን የሰው እቅዶች መጨረሻ—ያያል። እርሱ አምላክ ሊያደርገው የሚችለውን ሁሉ አድርጎአል። ኃጢአታቸው ንስሐ የማይሰማበትን ወሰን እንዳይደርስ፣ ብርሃንን በሕዝቡ ዓይኖች ፊት አብርቶአል። ነገር ግን ከትክክለኛና ከጽድቅ መርሆች በረጅም የራቁበት ሂደት፣ ሰዎች ብርሃንና እውነት፣ ፍትሕና ምሕረት የማይለዩበት ስፍራ ላይ ራሳቸውን አኑረዋል። ይህ አካሄድ የተፈጥሯቸው እንኳ ክፍል ሆኗል።” ምስክሮች፣ ቅጽ 8፣ 68።

ሁለቱ ምስክሮች የአልፋና ኦሜጋ

ሕዝቅኤል በተፈጥሮ ከሰው ኃይል በላይ ዝም እንዲል ተደርጎ ነበር፤ ኢየሩሳሌምም በወደቀች ጊዜ እንደ ገና መናገር እንዲችል ተነግሮት ነበር፤ በዚያን ጊዜም “ምልክት” እንደሚሆን ተነግሮት ነበር። ሕዝቅኤል በሚስቱ ሞት ላይ ሀዘን አለማድረግ በከበባው መጀመሪያ ያለውን የአልፋ ምልክት ያመለከተ ሲሆን፣ ኢየሩሳሌም በወደቀች ጊዜ የሕዝቅኤል አፍ መከፈቱ የኦሜጋ ምልክት ነበር። ከበባው እስከ ጥፋት ድረስ ያለው ዘመን በመጀመሪያውና በመጨረሻው ባሉ ምልክቶች ተለይቶ ይታወቃል። በዚያው ተመሳሳይ ምሳሌ ውስጥ፣ የአልፋና የኦሜጋ ምልክት ሁለተኛ ምስክር እንደ ሕዝቅኤል “የዓይኖቼ ፍቅር” ሞት እንደ አልፋ፣ እና የሕዝቡ “የዓይኖች ፍቅር” ሞት እንደ ዘመኑ የኦሜጋ ምልክት ተወክሏል። የአንድ ዓመት ተኩል ዘመን ሁለት ምስክሮችን፣ የአልፋና የኦሜጋ ምስክርነትን፣ ይሸከማል። የሕዝቅኤል ሚስት ሞት የሠራዊቱን ምርኮና መረገጥ ይወክል ነበር፤ የኢየሩሳሌም የኦሜጋ ሞትም የመቅደሱን መረገጥ ይወክል ነበር።

እንግዲህ ሕዝቅኤል ለእናንተ ምልክት ይሆናል፤ እርሱ ያደረገውን ሁሉ መሠረት አድርጋችሁ እናንተም ታደርጋላችሁ፤ ይህም በመጣ ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቃላችሁ። አንተም የሰው ልጅ ሆይ፣ ከእነርሱ ኃይላቸውን፣ የክብራቸውን ደስታ፣ የዓይኖቻቸውን ምቹት፣ ልባቸውንም የሚጠመድበትን፣ ወንዶች ልጆቻቸውንና ሴቶች ልጆቻቸውን በወሰድሁበት ቀን፣ በዚያ ቀን የሚያመልጥ ወደ አንተ መጥቶ በጆሮህ እንድትሰማ አያደርግህምን? በዚያ ቀን ከሚያመልጠው ጋር ለመናገር አፍህ ይከፈታል፤ ትናገራለህም። ከእንግዲህም በኋላ ዲዳ አትሆንም፤ ለእነርሱም ምልክት ትሆናለህ። እነርሱም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ያውቃሉ። ሕዝቅኤል 24፡24–27።

ስድስት ሞቶች

የሕዝቅኤል ሚስት ሞት የከበባውን መጀመሪያና በትንቢታዊ ሁኔታ የክርስቶስ ሙሽራ የሆነችውን የኢየሩሳሌም ሞት ያመለክታል፤ እንዲሁም በከበባው የተወከለው ዘመን በፊት የሚመጣውን የእሁድ ሕግ ያሳያል። የከበባው ዘመንና ጥፋቱ ሁለት የተለያዩ፣ ሆኖም በቀጥታ የተያያዙ የመንገድ ምልክቶች ናቸው። ከበባው የጊዜ ዘመን ነው፤ ጥፋቱ ግን የጊዜ ነጥብ ነው። ጥፋቱ ከአውሬው ምስል መቋቋም ዘመን በፊት የሚመጣው የእሁድ ሕግ ነው። የአውሬው ምስል ዘመን በአውሬው ምልክት ይደመደማል። ኢየሱስ በማቴዎስ 4፡1 ያሉት የኢየሩሳሌምን ጥፋት ምልክት በገለጸ ጊዜ፣ የኖኅን ዘመናት ደግሞ ጠቅሷል።

ነገር ግን የኖኅ ዘመን እንደነበረ፣ እንዲሁም የሰው ልጅ መምጣት ይሆናል። ከጥፋት ውኃው በፊት በነበሩት ዘመናት ሰዎች ኖኅ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ እየበሉና እየጠሉ፣ እየተጋቡና እያጋቡ ነበሩ፤ ጥፋት ውኃውም መጥቶ ሁሉን እስከወሰዳቸው ድረስ አላወቁም፤ እንዲሁም የሰው ልጅ መምጣት ይሆናል። ማቴዎስ 24፡37–39።

በኖኅ ዘመን የምሕረት ደጅ ተዘጋ፤ ይህም በቅርቡ የሚመጣውን የእሁድ ሕግ ይመስላል፤ እርሱም ደግሞ በ1844 ጥቅምት 22 ቀን በተዘጋው ደጅ ተመስሎ ተገልጦአል። ከ1844 ነሐሴ 12–17 በተካሄደው የኤክስተር የሰፈር ስብሰባ ጀምሮ ያለው ጊዜ ወደ ተዘጋ ደጅ የሚያመራ ትንቢታዊ ዘመንን ይወክላል።

በኖኅ ዘመን፣ ኖኅ ሦስተኛውን መልአክ ይወክል ነበር፤ ሦስተኛውም መልአክ በ1844 ዓ.ም. ኦክቶበር 22 ወደ ተዘጋው ደጅ ደረሰ። በኖኅ ዘመን፣ ኢየሱስ “የሰው ልጅ መምጣት” እንደሚሆን እንደተናገረው፣ የራሷ አሥራ አራት ሦስቱ መላእክት ወደ ተዘጋው ደጅ መሩ። ዋልያም ሚሊር የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ይወክል ነበር፤ በኖኅም ዘመን በሄኖክ ተመስሎ ነበር። ይሁዳ የሄኖክን መልእክት ከሚሊር መልእክት ጋር ተመሳሳይ እንደሆነ ያመለክታል።

ከአዳምም ሰባተኛው የሆነው ሄኖክ ስለ እነዚህ ትንቢት ተናግሮ፣ “እነሆ፣ ጌታ በአሥር ሺህ ቅዱሳኑ ጋር ይመጣል፤ በሁሉ ላይ ፍርድ ይፈጽም ዘንድ፣ በመካከላቸውም ኃጢአተኞች ያልሆኑ አምላክ የማይፈሩ ሁሉ በኃጢአተኝነታቸው የፈጸሙትን ክፉ ሥራ ሁሉ ስለ እርሱም ኃጢአተኞች የሆኑ አምላክ የማይፈሩ ሰዎች የተናገሩትን ጽኑ ቃል ሁሉ ይገልጥ ዘንድ።” ይሁዳ 1፡14-15።

የሚሊር የመጀመሪያው የመልአክ መልእክት፣ በሄኖክ መልእክት ምሳሌ እንደ ተወከለው ፍርዱን አወጀ። የሄኖክ መጀመሪያ ከአዳም “ሰባተኛ” መሆኑ ተለይቶ ታውቋል። የሚሊር መልእክት የጀመረውና የተፈጸመው በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የመጣው “ሰባት ዘመን” ጋር ሲሆን፣ ከዚያ አርባ ስድስት ዓመታት በኋላ በደቡባዊው መንግሥት ላይ ያለው “ሰባት ዘመን” በተፈጸመ ጊዜ ሦስተኛው መልአክ በOctober 22, 1844 መጣ። ሁለቱም፣ የፍርድ ሰዓት መልእክተኞች የነበሩት ሄኖክና ሚሊር፣ ቁጥር ሰባት በመለየት ጀመሩ። ከሄኖክ ጋር የጀመረው ዘመን፣ እንስሳቱ ወደ መርከቡ ከገቡባቸው እስከ ደጁ በተአምራት እስኪዘጋ ድረስ ባሉት ሰባት ቀናት ተፈጸመ። ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያብራራል።

ሄኖክ ማቱሳላን ወለደ፤ ማቱሳላም ደግሞ ላሜክን ወለደ። ላሜክና ማቱሳላም የሁለተኛውን መልአክ መልእክት እንዲሁም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ይወክላሉ። የእኩለ ሌሊት ጩኸት እስከ የተዘጋቸው በር ድረስ ቀጠለ፤ ስለዚህም በውኃ ጥፋቱ ዓመት በሞተው በማቱሳላም ተወክሏል። ላሜክ የሁለተኛውን መልአክ መልእክት ይወክል ነበር፤ ላሜክም ከውኃ ጥፋቱ አምስት ዓመት በፊት ሞተ። ከላሜክ ሞት እስከ ማቱሳላም ሞት ድረስ ያሉት አምስቱ ዓመታት፣ በዚያም ጊዜ በሩ በተዘጋ ጊዜ፣ በማቱሳላም የተወከለቸውን የክርስቶስ ሙሽራ ሞት ወደ መራው ዘመን መጀመሪያ ምልክት ያደረገውን የሕዝቅኤል ሙሽራ ሞት ይወክላል ነበር።

ሄኖክ በ1798 የደረሰውን የመጀመሪያውን መልአክ ይወክል ነበር፤ ላሜህም በኤፕሪል 19፣ 1844 የደረሰውን ሁለተኛውን መልአክ ይወክል ነበር፤ ማቱሳላምም ከኤክሰተር ጀምሮ እስከ ኦክቶበር 22፣ 1844 ድረስ ያለውን የተዘጋ በር የሚደርስ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ይወክል ነበር፤ ይህም በኖኅ ተመስሎ ነበር። ከላሜህ ሞት እስከ ማቱሳላ ሞት ያሉት አምስት ዓመታት ከ587 ዓ.ዓ. በፊት እስከ 586 ዓ.ዓ. በፊት ድረስ ያለውን አንድ ዓመት ተኩል ይወክላል ነበር። ከላሜህ እስከ ማቱሳላ ያሉት እነዚያ አምስት ዓመታት ከ1448 እስከ 1453 ያሉትን አምስት ዓመታት ይወክላሉ።

በጥቅምት 31, 1448 ዮሐንስ ፓላዮሎጎስ ሞተ፣ ወንድሙም ቆስጠንጢኖስ አሥራ አንደኛው (የመጨረሻው ቆስጠንጢኖስ) የምሥራቃዊ ሮምን ዙፋን ለመውሰድ ከእስላማዊው የቱርክ ኃይል ፈቃድ ፈለገ። በሐምሌ 27, 1299 ያደረገው መገዛት በራእይ 9 በቁጥር 10 የተቀመጠውን ሁለተኛውን አንድ መቶ ሃምሳ ዓመታት ፈጸመ። ዮሐንስ ፓላዮሎጎስ ከሞተ ከአምስት ዓመታት በኋላ፣ ወንድሙ ቆስጠንጢኖስ አሥራ አንደኛው መሐመድ ሁለተኛ የምሥራቃዊ ሮምን የባይዛንታይን መንግሥት በድል በያዘ ጊዜ በቆስጠንጢኖስ ጥል ቅጥሮች ላይ ሞተ። መሐመድ የመሐመድ የቱርክ ልዩ ቅርጽ ስለሆነ፣ በ632 የመጀመሪያው መሐመድ ሞት፣ በራእይ 9 (በቁጥር 5 የሚገኘውን) የመጀመሪያውን አንድ መቶ ሃምሳ ዓመት ትንቢት የጀመረ ሲሆን፣ ከስምንት መቶ ሃያ አንድ ዓመታት በኋላ በ’መሐመድ ሁለተኛ’ እጅ የመጨረሻው ቆስጠንጢኖስ ሞት ጋር ተጠናቀቀ። ከመሞቱ አምስት ዓመታት በፊት መሐመድ የሮምን ውድቀት አስቀድሞ ተናግሮ ነበር፤ ይህም መሐመድ ሁለተኛ ተብሎ በሚጠራው ቱርክ ተፈጸመ።

ቆንስጣንጢኖስ የመጨረሻው፣ አሥራ አንደኛው፣ በቆንስጣንጢኖፕል ጦርነት ውስጥ ሞተ፤ በዚህም ከወንድሙ ዮሐንስ ሞት እስከ እርሱ ሞት ድረስ ያሉትን አምስት ዓመታት ለየ። እነዚያ አምስት ዓመታት፣ ከልጁ ላሜሕ ሞት እስከ አባቱ ማቱሳላ ሞት ድረስ፣ ከዚያም አምስት ዓመት በኋላ የመርከቡ ደጅ በተዘጋበት ጊዜ በተምሳሌት ተወክለዋል። ስለዚህ የሕዝቅኤል ሙሽራ ሞት በላሜሕ ሞት ተምሳሌት ሆኖ ቀረበ፤ ሁለቱም በአንድነት በ1448 የዮሐንስ ፓሌኦሎጎስ ሞትን የሚመሰክሩ ናቸው። ከዚያ በኋላ የማቱሳላ ሞት ከክርስቶስ ሙሽራ ሞትና በ586 BC ከኢየሱሳም ጥፋት ጋር ይስማማል፤ እነዚህም በአንድነት ከቆንስጣንጢኖስ አሥራ አንደኛ ሞት ጋር ይጣጣማሉ።

ሞትን መጀመሪያና መጨረሻ ያደረገ የትንቢታዊ ዘመን ሦስቱ ምስክሮች፣ በአውሬው ምልክት የሚፈጸም የአውሬው ምስል አፈጣጠር ዘመንን ያብራራሉ፤ እንዲሁም በሚለራዊያን ታሪክ ከእኩለ ሌሊት ጩኸት አዋጅ ጋር፣ እና በአሁኑ ታሪካችን በአውሬው ምልክት የሚፈጸም የአውሬው ምስል አፈጣጠር ጋር ይጣጣማል። የአውሬው ምልክት በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ሲፈጸም፣ ትንቢታዊው “መናገር” ኢየሱሳም በተደመሰሰች ጊዜ ሕዝቅኤል በራሱ ፈቃድ “መናገር” እንደቻለ በሚስማማ ሁኔታ ይደርሳል።

መናገር

በኢየሱሳም ጥፋት የተመሰለው የእሱድ ሕግ ጊዜ፣ የአሜሪካ አንደበት በትንቢታዊ ሁኔታ እንደ ሐሰተኛው ነቢይ እንደ ዘንዶ ሲናገር ይታወቃል።

እኔም ከምድር የሚወጣ ሌላ አውሬ አየሁ፤ እርሱም እንደ በግ ሁለት ቀንዶች ነበሩት፤ እንደ ዘንዶም ይናገር ነበር። ራእይ 13፡11።

በእሱድ ሕግ ጊዜ፣ በለዓም አህያውን ለሦስተኛ ጊዜ ይመታታል፤ ከዚያም አህያይቱ ትናገራለች።

እግዚአብሔርም የአህያይቱን አፍ ከፈተ፤ እርስዋም በለዓምን፡- እነዚህን ሦስት ጊዜ እንድትመታኝ ምን አድርጌብሃለሁ? አለችው። በለዓምም ለአህያይቱ፡- ተሳልቀሽብኛልና፤ ሰይፍ በእጄ ቢኖረኝ ኖሮ፣ አሁን በገደልኩሽ ነበር። አለ። አህያይቱም በለዓምን፡- እስከ ዛሬ ድረስ ከተገዛሁልህ ጀምሮ ሁልጊዜ የተቀመጥህብኝ አህያህ እኔ አይደለሁምን? እንዲህስ አደርግልህ ዘንድ ልማዴ ነበረኝን? እርሱም፡- አልነበረም። አለ። ዘኁልቀ 22፡28-30።

ሐሰተኛው ነቢይ በእሱድ ሕግ ጊዜ ይናገራል፤ እስልምናም ደግሞ በእሱድ ሕግ ጊዜ ይናገራል። ሁለቱም በትንቢታዊ መልኩ ሐሰተኛ ነቢያት ናቸው። በእሱድ ሕግ ጊዜ የዘገየችው የዕንባቆም “ራእይ” ትናገራለች።

ራእዩ ለተወሰነ ጊዜ ገና ነውና፤ በመጨረሻም ይናገራል እንጂ አይወጣም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፤ በእርግጥ ይመጣልና አይዘገይም። ዕንባቆም 2፡3።

ከሐሰተኞቹ ነቢያት ጋር በተቃራኒው የሚናገረው እውነተኛ ነቢይ ዕንባቆም ነው። የዕንባቆም “ራእይ” ቀድሞ ድውይ በነበረው ሕዝቅኤል አፍ ይናገራል፤ ከዚያም አፉ ይከፈታል። የእግዚአብሔር አፍ እንዲሆን የተሰጠው ተስፋ ለኤርምያስ ነበር።

ስለምን ሕመሜ ዘላቂ ሆነ፣ ቁስሌስ ሊፈወስ እንቢ የሚል የማይድን ሆነ? በእኔ ዘንድ ፈጽሞ እንደ ሐሰተኛ፣ እንደሚያልፉ ውኃዎችም ትሆናለህን? ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ ብትመለስ፣ እኔም እመልስሃለሁ። በፊቴም ትቆማለህ፤ ክቡሩንም ከከንቱው ብታለይ፣ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ እንጂ፣ አንተ ወደ እነርሱ አትመለስ። ኤርምያስ 15፡18-19

በእሱድ ሕግ ጊዜ፣ ዘካርያስ ተናግሮ የልጁ ስም ዮሐንስ መሆኑን በአረጋገጠ ጊዜ የዘጠኝ ወራት ዝምታው ተፈጸመ። ዘካርያስ የሦስተኛውን መልአክ ቃል የማያምኑትን አመራሮች ይወክል ነበር፣ ዮሐንስም የኤልያስን

ንቅናቄ፣ የክርስቶስን ሁለተኛ ምጽአት የምታስገባውን ቤተ ክርስቲያን ይወክል ነበር።

ዘካርያስም መልአኩን እንዲህ አለው፤ ይህን በምን አውቃለሁ? እኔ ሽማግሌ ነኝና፤ ሚስቴም ደግሞ እጅግ ዕድሜ የገፋባት ናት። መልአኩም መልሶ እንዲህ አለው፤ እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆም ገብርኤል ነኝ፤ ይህንም የምሥራች ልነግርህ ወደ አንተ ተልኬአለሁ። እነሆም፤ ቃሌን ስላለመንህ፤ እነዚህም በወራቸው የሚፈጸሙ ነገሮች እስከሚፈጸሙበት ቀን ድረስ ዝም ትሆናለህ፤ መናገርም አትችልም።

ሕዝቡም ዘካርያስን ይጠብቁ ነበር፤ በመቅደስም ውስጥ እንዲህ ዘግይቶ ስለ ቆየ ተደነቁ። በወጣም ጊዜ ሊናገራቸው አልቻለም፤ በመቅደስም ውስጥ ራጁ እንዳየ አስተዋሉ፤ ምልክት ያደርግላቸው ነበርና፤ ንግግርም አጥቶ ቀረ። ሉቃስ 1፡18-22።

ዘካርያስ ከካህናት ስምንተኛው ወገን ነበር።

በይሁዳ ንጉሥ ሄሮድስ ዘመን፤ ከአብያ ክፍል የሆነ ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ፤ ሚስቱም ከአሮን ሴት ልጆች አንዲት ነበረች፤ ስምዋም ኤልሳቤጥ ነበር። ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ። በጌታም ትእዛዛትና ሥርዓቶች ሁሉ ያለ ነቀፋ ይመላለሱ ነበር። ኤልሳቤጥ መካን ስለ ነበረችም ልጅ አልነበራቸውም፤ ሁለቱም እጅግ የሽመገሉ ነበሩ። እርሱም በክፍሉ ተራ መሠረት በእግዚአብሔር ፊት የካህናትን አገልግሎት ሲፈጽም፤ እንደ ካህናት አገልግሎት ልማድ ወደ ጌታ መቅደስ ገብቶ ዕጣን ያጥን ዘንድ ዕጣ ደረሰበት። በዕጣንም ሰዓት የሕዝቡ ሁሉ ብዛት በውጭ ቆመው ይጻልዩ ነበር። ሉቃስ 1፡5-10።

ነቢያት ሁሉ የዘመኑን ፍጻሜ ይወክላሉ፤ ዘካርያስም እንደ ሕዝቅኤል ወደ ቤተ መቅደስ ገባ። እርሱ ከካህናት ስምንተኛው ተራ ነበር፤ ይህም ከአሮጌው ዓለም ወደ አዲሱ ዓለም በኖህ መርከብ የተሻገሩትን ስምንቱ ነፍሳት የሚያመለክት ምልክት ነው። እርሱና ሚስቱ ሁለቱም ነቀፋ የሌለባቸው ነበሩ፤ ነገር ግን ዘካርያስ የገብርኤልን ቃላት ይጠራጠር ነበር። የሚለራውያን እንቅስቃሴ እንደ ፊላዴልፊያውያን (ነቀፋ የሌለባቸው) ጀመረ፤ ነገር ግን በ1856 ወደ ሎዶቅያውያን ተሸጋገረ። በዘመኑ ፍጻሜ የመልአኩ መልእክት የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነው፤ የገብርኤልም ለዘካርያስ ያቀረበው መልእክት የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ይወክላል፤ እንዲሁም በዮሐንስ መጥምቅ እንደተወከለው የኤልያስን መልእክት ደግሞ ይወክላል።

የጌታም መልአክ በዕጣን መሠዊያው ቀኝ በኩል ቆሞ ተገለጠለት። ዘካርያስም ባየው ጊዜ ታወከ፤ ፍርሃትም ወደቀበት። መልአኩ ግን እንዲህ አለው፤ ዘካርያስ ሆይ፤ አትፍራ፤ ጸሎትህ ተሰምቶአልና፤ ሚስትህም ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ። ደስታና ሐሴትም ይሆንልሃል፤ በመወለዱም ብዙዎች ደስ ይላቸዋል። በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና፤ የወይን ጠጅና ሌላ ማስከር የሚችል መጠጥ ፈጽሞ አይጠጣም፤ ከእናቱም ማህፀን ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል። ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳል። የአባቶችንም ልብ ወደ ልጆች፤ የማይታዘዙትንም ወደ ጻድቃን ጥበብ ለመመለስ፤ ለጌታ የተዘጋጀ ሕዝብ እንዲያሰናዳ፤ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል። ዘካርያስም መልአኩን፤ ይህን በምን አውቃለሁ? እኔ ሽማግሌ ነኝና፤ ሚስቴም በዕድሜ እጅግ ገፍታለች፤ አለው። መልአኩም መልሶ እንዲህ አለው፤ በእግዚአብሔር ፊት የምቆም ገብርኤል እኔ ነኝ፤ ከአንተም ጋር ልናገርህ ይህን የምሥራች ላበስረህ ተልኬአለሁ። ሉቃስ 1፡11-19።

ዘካርያስ ሊመጣ ያለው የኤልያስ መልእክት እንደሚፈጸም ተጠራጠረ።

እነሆ፤ የእግዚአብሔር ታላቁና አስፈሪው ቀን ሳይመጣ በፊት ነቢዩን ኤልያስን ወደ እናንተ እልካለሁ፤ እርሱም እንዳልመጣና ምድርን በእርግማን እንዳልመታ፤ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፤ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል። ሚልክያስ 4፡5-6።

እህት ዋይት፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ስለተገለጸው የማተም አውድ ውስጥ፣ የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዘካርያስ ያለ እምነት ለምን እንደ ተመሰሉ ትገልጻለች።

እነዚያ በራሳቸው መንፈሳዊ ውረዳ ምክንያት ልባቸው የማይሰበር፣ በሌሎችም ኃጢአት ላይ የማያለቅሱ ወገኖች ያለ እግዚአብሔር ማጎተም ይቀራሉ። ጌታ መልእክተኞቹን፣ በእጃቸው የጥፋት መሣሪያ ያዙትን ሰዎች፣ እንዲህ ብሎ ያዛቸዋል፡- “በከተማይቱ ውስጥ ከእርሱ በኋላ ሂዱ፣ ምቱም፤ ዐይናችሁ አይራራ፣ አትራሩም፤ ሽማግሌውንና ጐበዙን፣ ደናግልንም ታናናሽ ልጆችንም ሴቶችንም ፈጽማችሁ ግደሉ፤ ነገር ግን ምልክቱ ያለበትን ሰው አትቅረቡ፤ ከመቅደሴም ጀምሩ። ከቤቱም ፊት በነበሩት ሽማግሌዎች ጀመሩ።”

“እዚህ ቤተ ክርስቲያን—የጌታ መቅደሱ—የእግዚአብሔርን ቅጣ መርገም መጀመሪያ እንደተሰማት እናያለን። ሽማግሌዎቹ፣ እግዚአብሔር ታላቅ ብርሃን የሰጣቸውና ለሕዝቡ መንፈሳዊ ጥቅም ጠባቂዎች ሆነው የቆሙት፣ አድራቸውን ከዱ። እነርሱ እንዲህ ያለ አቋም ወሰዱ፤ እንደ ቀድሞው ዘመን ተአምራትንና የእግዚአብሔር ኃይል ልዩ መገለጥን እንጠብቅ ዘንድ አያስፈልገንም። ዘመኖች ተለውጠዋል። እነዚህ ቃላት አለማመናቸውን ያጸናሉ፣ እነርሱም እንዲህ ይላሉ፤ ጌታ መልካምም አያደርግም፣ ክፉም አያደርግም። በፍርድ ሕዝቡን ሊጎበኝ እጅግ መሐሪ ነው። ስለዚህ ‘ሰላምና ደኅንነት’ የሚለው ጭኸት ከእነዚያ ወንዶች ይወጣል፤ እነርሱም ዳግመኛ ድምፃቸውን እንደ መለከት ከፍ አድርገው ለእግዚአብሔር ሕዝብ በደላቸውንና ለያዕቆብ ቤት ኃጢአታቸውን አያሳዩም። እነዚህ መጮኽ ያልፈለጉ ዲዳ ውሾች የተቈጣ አምላክ ፍትሐዊ በቀል የሚሰማቸው እነርሱ ናቸው። ወንዶች፣ ደናግል፣ እና ታናናሽ ሕፃናት ሁሉ በአንድነት ይጠፋሉ።” Testimonies, volume 5, 211.

ዘካርያስ የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ተጠራጠረ፤ ይህም የኤልያስ መልእክት ሲሆን የዮሐንስ መጥምቅ ታሪክ እንዲሁም የዊልያም ሚሊር ታሪክ የሚደግም ነው።

አምስት ወራት

ኤልሳቤጥ እርግዝናዋን ለአምስት ወራት ደብቃ ኖረች።

ከዚያም በኋላ በእነዚያ ቀኖች ሚስቱ ኤልሳቤጥ ፀነሰች፤ እንዲህም እያለች ራሷን አምስት ወር ሰወረች፤ በሰዎች መካከል ነበረብኝን ነቀፋ ያስወግድልኝ ዘንድ ጌታ ወደ እኔ በተመለከተባቸው ቀኖች እንዲህ አድርጎልኛል። በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ ናዝሬት ወደ ተባለች የገሊላ ከተማ ተላከ። ሉቃስ 1፡24-26።

ዘካርያስ ከካህናቱ ስምንተኛ የተራ ክፍል ነበረ፤ ይህም ልጁ ዮሐንስ በስምንተኛው ቀን ከተገረዘ ጊዜ ዘካርያስ ዳግመኛ እንዲናገር ከሆነው ጋር ይስማማል። እርሱና ልጁ ዮሐንስ በኖኅ መርከብ ላይ የነበሩትን ስምንቱን ነፍሳት ይወክላሉ፤ እነርሱም በውኃው ጥፋት የመጣው ሞት ለአምስት ወራት፣ ወይም ለአንድ መቶ አምሳ ቀናት፣ ከእነርሱ ተሰውረው ነበር። የእርግዝናው አንድ መቶ አምሳ ቀናትና የጥፋት ውኃው ከራእይ ዘጠኝ በተጠቀሱት ሁለት የአምስት ወራት ዘመናት ጋር ይስማማሉ።

ዘካርያስና ልጁ ዮሐንስ ደግሞ ሰባተኛዋ የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን ወደ ስምንተኛዋ የፊላዴልፍያ ቤተ ክርስቲያን ስትሸጋገር ያመለክታሉ። ከዘካርያስ በስምንተኛው የካህናት ተራ አገልግሎት ጀምሮ እስከ ልጁ ዮሐንስ በስምንተኛው ቀን መገረዝ ድረስ ያለው ጊዜ፣ ቁጥር ስምንት መጀመሪያንና ፍጻሜን እየለየ የሚያመለክት ትንቢታዊ ዘመንን ይወክላል። በዚያ ትንቢታዊ ዘመን ውስጥ የመሸሸግ ዘመንን የሚወክል የአምስት ወራት ጊዜ አለ።

የትንቢት “መናገር” በቅርቡ የሚመጣውን የእሑድ ሕግ ይለይታል፤ ስለዚህ ዘካርያስ ልጁ በግርዛት ሥርዓት እንደተወከለው በሚታተምበት ጊዜ፣ በእሑድ ሕጉ ጊዜ ይናገራል። በዚያ ታሪክ ውስጥ፣ ዘካርያስ ከሚናገርበት

ከእሑድ ሕግ በፊት፣ በአምስት ወር መጨረሻ፣ በስድስተኛው ወር ማርያም ኤልሳቤጥን ትጎበኛለች፤ መንፈስ ቅዱስም ኤልሳቤጥን ይቀባታል፤ እርሷም እንደ ሴት ሆና ከቅርቡ ከሚመጣው የእሑድ ሕግ አራት ወር በፊት የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን መቀባት ትወክላለች።

በእነዚያም ቀናት ማርያም ተነሥታ በፍጥነት ወደ ተራራማው አገር ሄደች፤ ወደ ይሁዳ ከተማም፤ ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ሰላም አለቻት። ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ፣ ሕፃኑ በማጎፀንዋ ዘለለ፤ ኤልሳቤጥም በመንፈስ ቅዱስ ተሞላች፤ በታላቅም ድምፅ ጮኸችና እንዲህ አለች፤ አንቺ በሴቶች መካከል ብዕዕት ነሽ፤ የማጎፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው። የጌታዬ እናት ወደ እኔ እንድትመጣ ይህ ከወዴት ሆነልኝ? እነሆ፣ የሰላምታሽ ድምፅ በጀሮዬ እንደ ተሰማ ሕፃኑ በደስታ በማጎፀኔ ውስጥ ዘለለ። ያመነችም ብዕዕት ናት፤ ከጌታ ዘንድ የተነገራት ነገር ሁሉ ይፈጸማልና። ሉቃስ 1፡39-45።

በአምስት ወራት መጨረሻ ኤልሳቤጥ ለማርያም “በታላቅ ድምፅ” ተናገረች፤ ይህም በኋለኛው ዘመን የሦስተኛው መልአክ መልእክት የሆነውን የገብርኤል መልእክት ስለ እርሷ እምነት እያመሰገነች ነበር። የኤልሳቤጥ ባል ዘካርያስ አላመነም ነበር፤ ማርያም ግን አመነች። ማርያም የገብርኤልን መልእክት ከዘካርያስ በኋላ አምስት ወራት በኋላ ሰማች፤ ስለዚህ የሦስተኛው መልአክ ላይ ያላት እምነት የአምስት ወራት ስውር መልእክት ከተገለጠ በኋላ እንደሚመጣ ተለይቶ ታይቷል። በኋለኛው ዘመን የአምስት ወራት ስውር መልእክት የራእይ ዘጠኝ ቁጥር አምስት የመጀመሪያዎቹ አምስት ወራት ናቸው። ማርያም በኋለኛው ዘመን የሦስተኛውን መልአክ መልእክት የምትቀበል ቤተ ክርስቲያንን ትወክላለች፤ ይህ መልእክትም በግምት ከአራት ወራት በኋላ የሚመጣው ስለ በቅርቡ የሚወጣው የእሁድ ሕግ መነገር ከመድረሱ በፊት፣ የአምስት ወራትን ልዩ መፈታት ያካትታል።

በማርያም ጉብኝት መንገድ ምልክቶች ላይ፣ በዘካርያስና በኤልሳቤጥ የተወከለው የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ እንቅስቃሴ፣ በማርያምና በዮሴፍ የተወከለውን የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ጋር ይገናኛል። ዘካርያስ የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ካላመነች ቤተ ክርስቲያን የሆነ ባለሥልጣንን ይወክላል፤ አናጢው ዮሴፍም በራስ-ድጋፍ ሥራ የተወከለ እንቅስቃሴን ይወክላል። አድሼንቲዝም እንደ ጀመረበት ሁኔታ እንዲሁ ይደመደማል፤ መጀመሪያውም የነበረው የተደራጀ የቤተ ክርስቲያን መዋቅር ሳይሆን እንቅስቃሴ ነበር። በዮሴፍ፣ በማርያምና በክርስቶስ የተወከለው የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ፣ በዘካርያስ፣ በኤልሳቤጥና በዮሐንስ ከተወከለው ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ጋር ቀጥተኛ ዘመዶች ናቸው፤ የ1863 አለማመንም በዘካርያስ ይወከላል። 1863 በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ መልእክቶች ላይ ያለውን አለማመን ይወክላል፤ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴም የማርያምን እምነት ይወክላል።

“ከሰማይ የመጣውን ኃይል መልአክ ለመርዳት መላእክት ተልከው ነበር፤ በሁሉም ቦታ የሚሰማ የሚመስል ድምፆችንም ሰማሁ፤ ‘ከኃጢአቶቿ ተካፋዮች እንዳትሆኑ፣ ከመቅሰፍቶቻችም እንዳትቀበሉ፣ ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዋ ውጡ። ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስቦአል።’ ይህ መልእክት በ1844 የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ መልእክት ጋር እንደተቀላቀለ ሁሉ፣ ለሦስተኛው መልእክት እንደ ተጨማሪ ሆኖ ከእርሱ ጋር የተባበረ ይመስል ነበር። የእግዚአብሔር ክብር በታገሾቹና በመጠባበቅ ላይ ባሉት ቅዱሳን ላይ አረፈ፤ እነርሱም ያለ ፍርሃት የመጨረሻውን ጽኑ ማስጠንቀቂያ ሰጡ፣ የባቢሎንን ውድቀት እያወጁ እና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከእርስዋ እንዲወጡ እየጠሩ ነበር፤ ይህም ከእርስዋ አስፈሪ ፍርድ እንዲያመልጡ ነበር።” Early Writings, 277.

የሁለት መልእክቶች መተባበር ማርያም ኤልሳቤጥን በመጎብኘቷ ተወክሏል፤ ያም ነጥብ የተሰወሩት አምስት ወራት በሚገለጡበት ጊዜ ደረሰ። ያ ነጥብ ሁለት ትንቢቶች የሚተባበሩበትና በአንድነት የሚታወጁበት ነው። አንዱ በኤልሳቤጥ ታውጀዋል፤ ሌላውም በማርያም። የሁለቱ መልእክቶች መተባበር የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ መልእክት ጋር የሚተባበርበትን ጊዜ ያመለክታል፤ ይህም በሚሊራዊ ታሪክ ውስጥ

በኤክስተር የሰፈር ስብሰባ ላይ ተከናወነ።

ኤልሳቤጥና በኋላም ማርያም አዋጃቸውን ካቀረቡ በኋላ፣ “ማርያምም ከእርስዋ ጋር ሦስት ወር ያህል ተቀመጡት፤ ወደ ቤቷም ተመለሰች።” ሉቃስ 1:56። ከኤክስተር እስከ ጥቅምት 22, 1844 ድረስ ያለው የስድሳ ስድስት ቀን ጊዜ በእነዚያ አራት ወራት ይወከላል፤ እነርሱም ዘካርያስ በተናገረበት፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ ተፈጻሙ። እነዚያ አራት ወራት ከአምስቱ የተሰወሩ ወራት መልእክት በኋላ የሚደርሰውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት አዋጅ ዘመን ይወከላሉ።

በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ ያሉት ሁለቱ መልእክቶች የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት መልእክቶች ነበሩ፤ የመጀመሪያውም መላእክት መልእክት ከአምስት ወራት ዘመን ጋር የጀመረ የጊዜ ትንቢት በመፈጸሙ ኃይል ተሰጥቶት ነበር፤ ይህ ትንቢት የስያህ ሊች እንደ ገለጸው እስከ ፍጻሜው ከነሐሴ 11 ቀን 1840 አሥር ቀናት በፊት ድረስ በከፊል ተሰውሮ ነበር። የሁለተኛው መላእክት መልእክት ኃይል መሰጠቱም በ1843 የተደረገው የተሳሳተ ትንቢያ ማስተካከያ ነበር፤ ይህም ሳሙኤል ስኖው እንደ ገለጸው በኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ላይ ተከናውኖ ነበር።

የእኩለ ሌሊት ጩኸት ሁለት እጥፍ መልእክት መታወጅ በበሩ ከመዘጋቱ በፊት ያለ አጭር ጊዜ እንደሆነ ተወክሎ ቀርቧል፤ ይህም በኖኅ ታሪክ ውስጥ መርከቢቱ በአራራት ተራራ ላይ ተቀምጦ እስከሚያበቃ ድረስ የቆየ አምስት ወር ዘመንን ከፍቶ ያሳያል። የእኩለ ሌሊት ጩኸት መታወጅ ዘመን የሚመጣው ስውር የነበረው አምስት ወር ከተፈታ በኋላ ነው፤ ይህም ከ1840 ኦገስት 11 አሥር ቀን በፊት የመጣ ሲሆን፣ እግዚአብሔርም በ1843 ሰሌዳ ላይ ሸፍኖባቸው ከነበሩት ምሳሌያዊ ቁጥሮች እጁን ካነሣ በኋላ ደግሞ መጣ። ከኦገስት 1 እስከ 11 ያሉት አሥር ቀናት ከኤክስተር እስከ 1844 ኦክቶበር 22 ያሉትን ስልሳ ስድስት ቀናት ይጣጣማሉ፤ ሁለት እጥፍ ምስክርነቱም ስውር የነበረ አምስት ወር መፈታቱ፣ የመጀመሪያውን ቅሬታ ያመጣው የተሳሳተ አዋጅ መታረሙ ጋር ተቋቋሙ መምጣቱን ያመለክታል፤ ይህም ማርያም በስድስተኛው ወር ኤልሳቤጥን ተናገረች ሰላምታ በምትሰጥበት ጊዜ ይከሰታል።

በእሁድ ሕግ ጊዜ አሜሪካ እንደ ዘንዶ ትናገራለች፤ የእስልምና አህያ ይናገራል፤ የዕንባቆምም ራእይ በኤርምያስ፣ በዘካርያስ እና በሕዝቅኤል አፍ ይናገራል። በእሁድ ሕግ ጊዜ ሕዝቅኤል ምልክት ነው፤ ስለዚህም በእሁድ ሕግ ጊዜ ከፍ የሚደረገውን ዓርማ ይወከላል። በሕዝቅኤል ውስጥ “ምልክት” የሚለው ቃል ከተጠቀሰባቸው ዘጠኝ ማጣቀሻዎች መካከል ሁለቱ “ሰንበቶችን” እንደ ቅድስናን ምልክት ይለዩአቸዋል፤ ይህም መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የሚያደርገውን ኅብረት ይወከላል።

ነገር ግን ስሜ በእነርሱ መካከል በነበሩት በአሕዛብ ፊት እንዳይረክስ፣ እኔን በዓይናቸው ለእነርሱ በገለጥሁበት ጊዜ፣ ከግብፅ ምድር በማውጣቱ ምክንያት ለስሜ ሲል አደረግሁ። ስለዚህ ከግብፅ ምድር አወጣኝቸው፣ ወደ ምድረ በዳም አመጣኝቸው። ሥርዓቴንም ሰጠኝቸው፣ ፍርዶቼንም አሳየኝቸው፤ ሰውም እነዚህን ቢፈጽም በእነርሱ ይኖራል።

ከዚህም በላይ እኔን የምቀድሳቸው እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንሁ ያውቁ ዘንድ፣ በእኔና በእነርሱ መካከል ምልክት እንዲሆኑ ሰንበቶቼን ሰጠኝቸው። ነገር ግን የእስራኤል ቤት በምድረ በዳ በእኔ ላይ ዐመፀ፤ በሥርዓቴም አልሄዱም፣ ፍርዶቼንም ናቁ፤ ሰውም ቢያደርጋቸው በእነርሱ ሕያው ይሆናል፤ ሰንበቶቼንም እጅግ አረከሱ፤ ከዚያም እነርሱን ለማጥፋት በምድረ በዳ ቁጣጤን በላያቸው አፈስሳለሁ አልሁ። ነገር ግን በእነርሱ ፊት ከአወጣኝቸው አሕዛብ ዘንድ ስሜ እንዳይረክስ፣ ስለ ስሜ ብዬ አደረግሁ። ደግሞም በወተትና በማር የሚፈስስ፣ ከምድሮች ሁሉ ክብር የሆነችውን የሰጠኝቸውን ምድር እንዳላገባቸው፣ በምድረ በዳ እጄን ላይ አነሣሁባቸው፤ ምክንያቱም ፍርዶቼን ናቁ፣ በሥርዓቴም አልሄዱም፣ ሰንበቶቼንም አረከሱ፤ ልባቸውም በጣዖቻቸው ተከተለ። ነገር ግን ዓይኔ ራራላቸው፣ ከማጥፋት ተቆጠብሁ፤ በምድረ በዳም ፍጻሜ አላደረግሁባቸውም። እኔም በምድረ በዳ ለልጆቻቸው እንዲህ

አልኋቸው፤ በአባቶቻችሁ ሥርዓት አትሂዱ፡ ፍርዶቻቸውንም አትጠብቁ፡ በጣዎቻቸውም ራሳችሁን አታርክሱ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ በሥርዓቴ ሂዱ፡ ፍርዶቼንም ጠብቁ፡ እነርሱንም አድርጉ፤ ሰንበቶቼንም ቀድሱ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ ታውቁ ዘንድ፡ በእኔና በእናንተ መካከል ምልክት ይሆናሉ። ሕዝቅኤል 20፡9-20።

ሕዝቅኤል የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ዓላማ ይወክላል፤ መለኮትነት ከሰብአዊነት ጋር ተዋህዶ የሚገለጥበት ምልክትም የጌታ “ሰንበቶች” ናቸው። ሕዝቅኤል በከበባው መጀመሪያ ምልክት ነው፤ እንዲሁም እንደ ዓላማ ከፍ ተደርጎ በሚታይበት ጊዜ፤ በኢየሩሳሌም ጥፋት ጊዜም ምልክት ነው። በከበባው መጀመሪያ፤ ማየትንና መስማትን የሚከለክሉ፤ የእርሱን “ሰንበቶች” የሚያረክሱ፤ እነርሱ ደግሞ ምልክት ናቸው።

ከዚያም ከእስራኤል ሽማግሌዎች አንዳንዶች ወደ እኔ መጥተው በፊቴ ተቀመጡ። የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፡ እነዚህ ሰዎች ጣዎቻቸውን በልባቸው አቁመዋል፡ የኃጢአታቸውንም ማሰናከያ በፊታቸው አኑረዋል፤ እንግዲህ እኔን ይጠይቁኝ ዘንድ ፈቅጄላቸው ይሆንን? ስለዚህ ተናገራቸው እንዲህም በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከእስራኤል ቤት ማንኛውም ሰው ጣዎቹን በልቡ የሚያቆም፡ የኃጢአቱንም ማሰናከያ በፊቱ የሚያኖር፡ ወደ ነቢዩም የሚመጣ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ጣዎቹ ብዛት ለሚመጣው እመልስለታለሁ፤ ይህም የእስራኤልን ቤት በራሳቸው ልብ እይዝ ዘንድ ነው፡ ሁሉም በጣዎቻቸው ምክንያት ከእኔ ራቁና።

ስለዚህ ለእስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ንስሐ ግቡ፡ ከጣዎቻችሁም ተመለሱ፤ ፊታችሁንም ከርኩሶቻችሁ ሁሉ አርቁ። ከእስራኤል ቤት ሁሉ ወይም በእስራኤል የሚኖር መጻተኛ ማንም ከእኔ ተለይቶ ጣዎቹን በልቡ ያቆም፡ የኃጢአቱንም መሰናክል በፊቱ ያኖር፤ ስለ እኔም በነቢይ ይጠይቀኝ ዘንድ ወደ እርሱ ቢመጣ፤ እኔ እግዚአብሔር በራሴ እመልስለታለሁ፤ ፊቴንም በዚያ ሰው ላይ አቆማለሁ፡ ምልክትና ምሳሌም አደርገዋለሁ፡ ከሕዝቤም መካከል አጠፋዋለሁ፤ እናንተም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ነቢዩም ነገር ሲናገር ቢታለል፤ ያን ነቢይ ያታለልሁት እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እጄንም በእርሱ ላይ እዘረጋለሁ፡ ከሕዝቤም ከእስራኤል መካከል አጠፋዋለሁ። የኃጢአታቸውንም ቅጣት ይሸከማሉ፤ የነቢዩ ቅጣት ወደ እርሱ የሚመጣውን የሚጠይቅ ሰው ቅጣት እንደሆነ ይሆናል፤ ይህም የእስራኤል ቤት ዳግመኛ ከእኔ እንዳይስት፡ በመተላለፋቸውም ሁሉ እንዳይረክሱ፤ ነገር ግን ሕዝቤ እንዲሆኑልኝ፡ እኔም አምላካቸው እሆን ዘንድ ነው፡ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ሕዝቅኤል 14፡1-11።

በናሽሺል፤ በላኦዲቅያን ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ ዘካርያስ ያልታመኑት፤ “እንደ ቀድሞው ዘመን ያሉ ተአምራትንና የእግዚአብሔር ኃይል በግልጽ የሚታይ መገለጥን ልንጠብቅ አያስፈልገንም” የሚል “አቋም የወሰዱ”፤ ከ1840 እስከ 1844 በተወከለው መሠረት፤ ለምን ማስጠንቀቂያ መስጠት እንዳልቻሉ በአድሼንቲዝም ውጭ ባሉ ሰዎች ፊት ይጋፈጣሉ። እነርሱም በኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ላይ በተቃራኒ የቆሙት ሁለቱ ድንኳኖች እንደተወከሉት የጥበበኞችንና የሞሾችን መለየት የሚያመለክተው የሐሰት ሰላምና ደኅንነት መልእክት “ምልክት” ይሆናሉ። እነርሱ የጣዎት አምልኮና የዓመፅ “ምልክት” ይሸከማሉ፤ ሕዝቅኤል ግን እውነተኛውን ትንቢታዊ የማስጠንቀቂያ መልእክት ይሸከማል። በከበባው መጨረሻ፤ እየሩሳሌም በምትጠፋበት ጊዜ፤ ይህም የእሑድ ሕግን የሚወክል ሲሆን፤ የዓመፅ ምልክት የአውሬው ምልክት ነው፤ የመታዘዝ ምልክትም የእግዚአብሔር ማኅተም ነው።

የአድሼንቲዝም የምሕረት ዘመን በእሑድ ሕግ ጊዜ ፈጽሞ ይዘጋል፤ በዚያም የጻድቃንና የኃጢአተኞች ምልክት ተለይቶ ተመልክቷል። በቅርብ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ የሚሆነው የምሕረት ዘመን መዘጋት፤ ሚካኤል በሚቆምበት ጊዜ የሚሆነውን የምሕረት ዘመን መዘጋት ይወክላል፤ በዚያም የብዙ ሕዝብ ሞት ምልክት በጎግና ማጎግ ይወክላል።

በምድረቱም ውስጥ የሚያልፉ መንገዶች፣ ማንም የሰው አጥንት ባየ ጊዜ፣ ቀባሪዎች በሐሞን-ጎግ ሸለቆ እስኪቀጥሩት ድረስ በአጠገቡ ምልክት ያቆማል። የከተማይቱም ስም ሐሞና ይሆናል። እንዲሁም ምድረቱን ያነጻሉ። ሕዝቅኤል 39፡15-16።

የቃል ኪዳን ምልክት በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ውስጥ የተለየ መሆኑ ይታወቃል፤ በዚያም የሞቱ አጥንቶች ሸለቆ ወደ ሕይወት ይመጣል እና ሁለቱ በትሮች አንድ ይሆናሉ። አጥንቶቹ በአራቱ ነፋሳት የተወከለው በእስልምና መልእክት ወደ ሕይወት ይመጣሉ፤ በዚህም ነሐሴ 11, 1840ን ያመለክታሉ። ሁለቱ በትሮች ወደ አንድ ይጣመራሉ፤ በዚህም የሁለተኛው መልእክ መልእክት ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ጋር መተባበሩን ይወክላሉ። አጥንቶቹ የመጀመሪያው መልእክ ኃይል መሰጠት ሲሆኑ፣ ሁለቱ በትሮች ደግሞ የሁለተኛው መልእክ ኃይል መሰጠት ናቸው። ከዚያ በኋላ የእግዚአብሔር ሕዝብ በመጨረሻው ዘመን የተመረጡ የቃል ኪዳን ሕዝቦች ይሆናሉ፤ በዮሐንስም እንደ መቶ አርባ አራት ሺህ የተወከሉ ናቸው።

በተጨማሪም ከእነርሱ ጋር የሰላም ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ ከእነርሱም ጋር ዘላለማዊ ቃል ኪዳን ይሆናል፤ እነርሱንም አኖራቸዋለሁ፣ አበዛቸውማለሁ፣ መቅደሴንም ለዘላለም በመካከላቸው አኖራለሁ። ማደሪያዬም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ይሆናል፤ አዎን፣ እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፣ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። መቅደሴም ለዘላለም በመካከላቸው በሚሆን ጊዜ፣ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደምቀድስ አሕዛብ ያውቃሉ። ሕዝቅኤል 37፡26-28።

የመለኮትና የሰብአዊነት መተባበር በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በብዙ ልዩ ልዩ መንገዶች ይወከላል፤ ከእነዚህም አንዱ ምሳሌ በሰው ከፍ ባለ ባሕርይ ውስጥ የሚገኘው “የነፍስ ምሽግ” ከእግዚአብሔር መቅደስ ምሽግ ጋር ሲጣበቅ ነው። የእግዚአብሔርን ምሽግ የሚወክለው ሰማያዊ የተፋን ቤት ከሰው ከፍ ባለ ባሕርይ ምሽግ ጋር በሚተባበርበት ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ “ይቀደሳሉ” እርሱም “ለዘላለም በመካከላቸው” ይኖራል።

ከሠላሳ ሰባተኛው ምዕራፍ በኋላ ሕዝቅኤል ሠላሳ ስምንተኛውንና ሠላሳ ዘጠነኛውን ምዕራፎች ያቀርባል፤ በዚያም ከእግዚአብሔር የተመረጡት የቃል ኪዳን ሕዝብ ውጭ ያሉትን የሰው ዘር ጥምረት እንደ ምልክት ጎግንና ማጎግን ይጠቅሳል። በአርባኛው ምዕራፍ ደግሞ፣ በሠላሳ ሰባተኛው ምዕራፍ የተጠቀሰው የቃል ኪዳን ሕዝብ ምድርን ሁሉ እንደሚሞላ መቅደስ ሆኖ ይወከላል። ሠላሳ ስምንት እስከ አርባ ያሉት ምዕራፎች፣ በቁጥሮቹ 38 እና 40 እንደተወከለው፣ በዘመኑ ፍጻሜ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ መነሣትን ይወክላሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን ነገሮች እንቀጥላለን።